

1 Juni 1916.

No. 11.

21e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

☐	Want ziet, de Heere geeft aan alle natiën, van hun eigen natie en taal, om	☐
☐	zijn woord te leeren; ja, in Zijne wijsheid alles wat Hij noodig acht dat	☐
☐	zij zouden hebben; daarom zien wij dat des Heeren raad wijsheid is, vol-	☐
☐	gens datgene wat recht en waarachtig is. Alma, op het Westelijk Vasteland.	☐

DE ALGEMEENE CONFERENTIE.

te
Salt-Lake-City.

In de „Deseret Semi-weekly News”, waaraan wij een deel van het onderstaande ontleenen, lezen wij in groote letters, als opschrift van het artikel, het verslag bevattende van de zes en tachtigste algemeene conferentie, ter gelegenheid van 6 April, den grooten verjaardag van de Kerk, gehouden, het volgende:

„Velen woonden de openings-vergadering der conferentie bij. Tabernakel tot aan den nok gevuld. Alle staanplaatsen zelfs in beslag genomen. Joseph F. Smith en Anton H. Lund zijn de sprekers. Het geld der tienden en het gebruik ervan. Wij staan in de tegenwoordigheid van hen die ons zijn voorgegaan. De godsdienst-klasse en hare hulp. Plicht om het evangelie te onderwijzen.”

Dat is Amerikaansch gebruik. De Amerikaansche couranten vermelden gewoonlijk in enkele regels aan het hoofd der onderscheiden artikelen, voorkomende in die uitgave, de voornaamste punten daarvan. Wij lezen verder, als nadere toelichting tot dat opschrift, „heading” zegt men daar:

„De zes-en-tachtigste jaarlijksche algemeene conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen begon van daag. De eerste vergadering werd gehouden om 10 uur, in den tabernakel, alwaar President Joseph F. Smith voorzat.

De lucht was bewolkt, maar het was niet koud, en het aantal menschen aanwezig was allicht het grootste ooit tegenwoordig bij eene conferentie op een dag in de week, in de geschiedenis der Kerk. De groote ruimte was opgepakt vol van af de muren achter de galerij tot op de laatst beschikbare plaats in het schip der zaal, en vele zitplaatsen waren er kunstmatig bijgemaakt in de doorgangen en bij het platform.

President Smith sprak over de plichten van de Heiligen der Laatste Dagen, om het evangelie aan heel de wereld te prediken, alsook een ieder aan zijnen naaste. Hij verwees naar de diepe aandoening die hij gevoelde, in het besef dat hij wist te staan in de tegenwoordigheid van zijnen God en Zaligmaker, en in het gezicht van hen die gearbeid hebben in de zaak der waarheid, en hunne levens hebben neergelegd. Hij las cijfers voor betrekking hebbende op het tijdperk dat hij President van de Kerk was geweest, veertien jaren, en zeide dat waar hij niet het recht had al het goede daarin uitgesproken zich aan te matigen, het toch een verslag was waarvoor hij zich niet behoefde te schamen. De cijfers hadden uit te staan met de uitgaven van de kerkelijke fondsen, en hij besloot met de verklaring dat „de tienden van de Kerk hebben onder mijne handen niet stilgestaan, noch onder de handen van mijne medegenooten,” en „als de Heiligen der Laatste Dagen hunne plichten willen doen behoeven zij niet te vreezen dat de fondsen die zij bestemmen voor de opbouwning der Kerk en het Koninkrijk van God, misbruikt zullen worden.”

President Anton H. Lund, (Eerste Raadgever in het Eerste Presidensschap) volgde President Smith op. Hij besprak het werk der godsdienst-klasse, haar oogmerk verklarende, haar wording omschrijvende, en vermanende de Heiligen der Laatste Dagen om hunne hulp aan deze instelling te verleen.

De algemeene autoriteiten van de Kerk waren bijna zonder eenige uitzondering aanwezig. Behoudens de drie leden van het Eerste Presidensschap, Pres. Joseph F. Smith, met zijne beide Raadgevers, Pres. Anton H. Lund en Charles W. Penrose, was aanwezig Pres. Francis M. Lyman, president van den Raad der Twaalf Apostelen, en de volgende leden van dat college: Ouderlingen Heber J. Grant, Rudger Clawson, George Albert Smith, George F. Richards, Anthony W. Ivins, Joseph F. Smith Jr., en James E. Talmage. Ouderling Reed Smoot is in Washington ter bijwoning van het Congres, Ouderling Hyrum M. Smith is in Europa, presideerende over de zending aldaar, Ouderling Orson F. Whitney was aan zijn huis gebonden wegens lichte ongesteldheid, terwijl Ouderling David O. McKay nog niet weer uit is geweest sedert het ongeluk hem korten tijd geleden overkomen met een automobiel te Ogden-canyon.”

Het voorloopig verslag gaat voort nog enkele namen te noemen van bekende leiders van onderscheiden onderafdeelingen der Kerk, en zegt verder „de afdeelingen bestemd voor de ring-presidenten, raadgevers en secretarissen, presidenten van quorums van hoogepriesters, patriarchen, en vele andere hoogwaardigheidsbekleeders in de verschillende onderafdeelingen, waren allemaal bezet. Ook het koor was, als naar gewoonte, goed bezet.

Het groote orgel, kortgeleden vergroot, en van ontwerp veranderd,

maakte een imponeerende verschijning, en het koor scheen, aangespoord door den trots op het prachtige instrument, bijzonder goed werk voort te brengen, zooals trouwens heel de congregatie deed waar zij zich vereenigde in de twee openingsnummers. Het eerste lied was: „Come, let us anew, our journey pursue,” („Kom laat ons opnieuw, het goede steeds doen”), en het tweede, „Guide us, O thou Great Jehovah”, („Leid ons, o gij Groote Meester”). Beide deze liederen werden staande gezongen. Prof. Evan Stephens was koorleider, en Prof. J. J. Mc. Clellan was aan het orgelklavier. Magdalena Anderson van Grantsville zong gedurende den dienst een solo, en het openingsgebed werd uitgesproken door Ouderling Junius F. Wells, terwijl het dankgebed werd geofferd bij monde van Ouderling H. H. Rolapp.”

Het voorloopig verslag gaat voort mededeelingen te doen van plaatselijken aard, vertellende hoe knapen, leden van plaatselijke knapenvereeningen, steeds bezig waren toe te zien op orde en regel, en den menschen plaatsen wezen, terwijl eveneens in de andere gebouwen waar vergaderingen werden gehouden, allerlei maatregelen getroffen waren om een en ander zoo goed en geregeld mogelijk te doen. Voorts hoe de verschillende spoorwegmaatschappijen mede ijverden om den reusachtigen toevloed van menschen snel en op tijd te vervoeren, kortom hoe iedereen zich nuttig maakte om de conferentie een succes te doen zijn zooals wellicht nimmer te voren.

In de verslagen der conferentiën, steeds gehouden op 6 April, den verjaardag van de oprichting van de Kerk, zien wij trouwens van keer tot keer de mededeeling dat van te voren nimmer een zoo grooten toevloed van menschen is geweest, dat keer op keer de opvolger den voorganger overtreft, duidelijk aantoonende hoe Zion groeit, zoowel in aantal als wel in belangstelling en ijver, het groote werk des Heeren betreffende.

In dit nummer van ons tijdschrift geven wij voorts een uittreksel van de „Utah-Nederlander” de conferentiedagen betreffende, en nemen dan ten slotte een verslag over uit hetzelfde weekblad, verband houdende met een samenkomst van zendelingen en Nederlanders, gehouden bij deze gelegenheid, om in een volgend nummer de rede weer te geven uitgesproken door Pres. Smith op dezen heugelijken dag.

DE ALGEMEENE CONFERENTIE.

De Conferentie is weer voorbij, en Salt-Lake-City heeft het gewone aanzien herkrege, daar gedurende de dagen der Conferentie duizenden bezoekers in de stad waren, en daar het weer mooi was, zij het verkeer veel drukker maakten.

Niet alleen uit Utah waren de bezoekers opgekomen, maar ook uit andere staten en zelfs waren enkelen uit Mexico gekomen.

De eerste samenkomst werd Donderdag gehouden. De tabernakel was geheel gevuld en zelfs konden velen geen toegang verkrijgen.

Als gewoonlijk opende President Joseph F. Smith de samenkomst met een krachtige rede, waarin hij duidelijk verklaarde welk standpunt de Kerk inneemt en wat van de leden der Kerk verwacht wordt. Een kort overzicht van het werk des Heeren werd gegeven en ook een financieel verslag uitgebracht. In dit verslag werd rekening der gelden gegeven, die gedurende zijn presidentschap uitgegeven zijn. Verder werden eenige leeringen der Kerk besproken. Na hem spraken zijne raadgevers, en des namiddags eenige Apostelen.

Ook Vrijdag waren de samenkomsten buitengewoon goed bezocht; maar Zondag was het noodig ook een samenkomst in de Assembly Hall, en een openluchtvergadering te houden. Het wordt gedacht dat deze conferentie door meer personen werd bijgewoond dan ooit te voren het geval is geweest.

Door de sprekers werd het drankvraagstuk besproken, en aange-toond waar de Kerk in dit opzicht staat; melding werd gemaakt van de getrouwheid die door het volk van Utah betoond werd tegenover de Ver. Staten, en een overzicht werd gegeven van de toestanden in Mexico. Personen die alle samenkomsten hebben bijgewoond, hebben een klaar en duidelijk begrip van vele vraagstukken verkregen.

Bizondere samenkomsten voor de Priesterschap zijn gehouden, en Zaterdagavond hadden in verschillende lokalen bijeenkomsten van zendingen plaats, die vroeger in het zendingsveld hebben gearbeid.

Gedurende deze Conferentie werd andermaal aangetoond dat het streven der Kerk verheven is, getracht wordt de menschheid te verbeteren en te veredelen, en de leden der Kerk werden aangespoord geloof en vertrouwen in God te oefenen. Wat door deze samenkomsten bewerkt en verkregen wordt, kan alleen beseft worden door hen, die er aan hebben deelgenomen.

SAMENKOMST VAN ZENDELINGEN EN NEDERLANDERS.

Zaterdag 8 April, des avonds te 8 uur, werd in het wijklokaal der „16th Ward” een samenkomst gehouden voor de zendingen die in Nederland gearbeid hebben, en de leden der Kerk die vroeger in dat land woonden.

Het prachtige weer droeg bij deze samenkomst een succes te doen zijn. Er waren 425 personen vergaderd. Deze opkomst weerspreekt duidelijk de soms uitgesproken bewering, dat Nederlanders na hun aankomst alhier afvallig en ongeloovig worden. Wie met de toestanden op de hoogte is, weet dat deze beschuldigingen louter laster zijn.

Nadat John Roghaar gebeden had, en een lied door de vergaderden gezongen was, werd een woord van welkom door Pres. Geo. Trayner gesproken. Daarna sprak Apostel Heber J. Grant over zijn bezoeken in Nederland en dat hij steeds met welgevallen daaraan dacht. Verder besprak hij de groote waarde van het Evangelie, dat werkelijk de grootste schat voor de kinderen der menschen is. Daar hij in de

Engelsche taal sprak, werd zijn rede door Wm. J. De Brij vertolkt. Apostel Grant zong tevens twee zijner lievelingsliederen, en verwekte daardoor veel bijval.

Onze landgenoot Johanna Göbel sprak daarna eenige woorden van afscheid, daar zij spoedig naar Californië vertrekken zal, om in het zendingsveld te arbeiden.

Ouderling Murray, kort geleden van zijn zending uit Nederland teruggekeerd, gaf een kort verslag van het zendingswerk aldaar.

Gedurende deze samenkomst werd een solo gezongen door Carl Weenig, terwijl Gerrit de Jong Jr., het pijporgel bespeelde. Deze landgenooten zijn wegens hun talent hier algemeen bekend. Carl Weenig heeft een prachtige basstem en is herhaaldelijk in het openbaar opgetreden. De toekomst is voor Gerrit de Jong veelbelovend, daar orgel en piano door hem op meesterlijke wijze bespeeld worden.

Het zal ons niet verwonderen als hij tot onderwijzer in de muziek aan een der hoogeschoolen wordt benoemd.

De samenkomst werd met dankzegging door H. van Braak gesloten.

Na afloop dezer bijeenkomst werden nog eenige uren gezellig in een ander lokaal, voor dat doel bestemd, doorgebracht.

SAMENKOMST DER ZENDELINGEN.

Zondagnamiddag te 4 uur waren een 30-tal zendelingen, die eenige jaren in Nederland op zending hadden doorgebracht, in het lokaal der 14th Ward vergaderd. Na een verslag van den secretaris en penningmeester, werden eenige onderwerpen besproken tot welzijn der vereeniging en het werk in Nederland. Daarna werd een nieuw bestuur gekozen, wat iedere twee jaar plaats heeft.

Geo. P. Trayner, te Salt Lake City wonende, werd als President herkozen. Dit is zijn tweede term.

I. Sander, te Ogden wonende, werd als Vice-President herkozen. Dit is zijn tweede term.

Als Secretaris en Penningmeester werd Francis Platt herkozen. Hij woont te Salt Lake City. Lucas Roghaar werd als Assistent Secretaris herkozen. Ook deze mannen zijn dus voor een tweede term herkozen, wat duidelijk doet blijken dat hunne werkzaamheden bevredigend waren. Als leden van de commissie van advies voor Salt Lake City werden de volgende personen gekozen:

L. T. Whitney, Thomas Hair, J. Springer, J. Kingdon, B. Denkers en E. McCullough.

Voor Ogden werden gekozen: H. van Braak, H. Noorda, M. Dalebout, J. H. F. Volker, P. J. 't Hart en M. Barton.

Wij twijfelen niet of deze mannen zullen tot heil van ons volk in eendracht te zamen werken.

 UIT ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Donderdag 11 Mei werd te Steenwijk (O.) eene openbare vergadering belegd, onder leiding van den President der Groningsche Conferentie. Zij had plaats in het Geheel-Onthouders-Koffiehuis, aldaar, 's avonds om acht uur. De sprekers hadden het voorrecht voor 130 à 140 vreemdelingen op te treden.

De vergadering werd met gebed geopend door Zending's-President Le Grand Richards. De eerste spreker was Pres. Langeveld, welke in 't kort den afval besprak in verband met de herstelling van het Evangelie. Tweede spreker was Pres. Wm. Dalebout, werkzaam in de Amsterdamsche Conferentie. Met kracht van overtuiging sprak hij over de goede eigenschappen van het zoogenaamde „Mormonisme”, en door het opsommen van feiten toonde hij aan dat de Mormonen geen slecht volk konden zijn en dan ook een gezegend volk waren, bereid de beginselen van het Evangelie, zonder loon, onder alle volkeren te prediken. Laatste spreker was Zending's-President Le Grand Richards, die in een zeer schoone rede eenige onzer geloofsartikelen verduidelijkte. Zijn bekwame uitlegging en krachtige bewoordingen verkregen groote aandacht. Na met vuur getuigenis te hebben gegeven van de waarheid van het Evangelie, en allen aangespoord te hebben hetzelfde te onderzoeken, eindigde spreker. Door den leider werd de vergadering met dankzegging gesloten.

Na afloop der samenkomst werd gelegenheid gegeven tot het stellen van vragen, waarvan door enkele personen gebruik gemaakt werd. De gestelde vragen werden tot aller voldoening beantwoord. Bij den uitgang der zaal werden tractaten en boeken gretig aangenomen, en als gevolg van deze vergadering werden 16 exemplaren van het Boek van Mormon, en 10 van „Stem tot Waarschuwing” verkocht.

Moge het zaad, hier gestrooid, goede vruchten dragen en veler oogen opengaan voor de schoone waarheden van het Evangelie.

Op Vrijdag 12 Mei, 's avonds ten 8 ure, werd een buitengewone vergadering gehouden te Harlingen. Behalve de leden daar woonachtig, waren eenige vreemdelingen aanwezig. Na op de gebruikelijke wijze geopend te hebben met zingen en gebed, spraken achtereenvolgens Ouderlingen Van Langeveld, Hanks, Anderson en Butterworth. Met groote aandacht werd door de aanwezigen geluisterd, en ook hier werd ruimschoots de Geest des Heeren genoten.

Zaterdag 13 Mei, 's avonds ten 8 ure, werd eveneens een buitengewone vergadering gehouden in het gewone vergaderlokaal te Leeuwarden. Hier waren, behalve al de zendelingen in Nederland werkzaam, alsmede de leden, ook eenige vreemdelingen aanwezig. De sprekers

waren Ouderlingen Anderson, Hanks en Dalebout, welke allen in Nederland werkzaam zijn, en Zendings-President Richards. Ook hier ondervonden de sprekers groote belangstelling, en na geëindigd te hebben, keerden allen welgemoed huiswaarts.

De verschillende vergaderingen konden als een waardige voorbereiding beschouwd worden voor de Conferentie, welke op 14 Mei te Groningen gehouden is, en waarvan het verslag eveneens te vinden is in dit nummer.

'T VERNOMEN LEVENSWOORD.

Wij hebben 't levenswoord vernomen,
 Dat ons tot biddend werken dringt,
 En zijn vol blijden moed gekomen,
 Terwijl ons hart een loflied zingt,
 Dat woord, het spreekt van zegepralen,
 Na bangen strijd der vromen loon,
 Van hooge, heerlijk' idealen,
 Van vreed' in God, des levenskroon.

Wij willen 't hemelsch goed verov'ren
 En wand'len in Gods heilig licht.
 Wien ook de zonde moog' betoov'ren,
 Wij strijden tot de vijand zwicht.
 Waar 't hart van vreeze zou bezwijken,
 Daar grijpen wij des Vaders hand,
 En ziet! de duist're machten wijken;
 W' aanschouwen straks 't beloofde land.

Wie zal ons 't kost'lijkst goed ontrooven,
 Als wij, gesterkt door 's geestes macht,
 Blijmoedig hopen, vast gelooven
 En leven in der liefde kracht?
 Zoo moeten strijd en leed ons stalen;
 Wij vreezen niet voor zond' en dood.
 Waar 't sterf'lijk oog den nacht ziet dalen,
 Daar ziet ons hart het morgenrood.

GEVOLGEN VAN DEN AFVAL.

Dat de vormen van den eeredienst, waar er vele paganistische invloed en praktijken inslopen, in verkeerde richting werden geleid, toen het priesterschap van de aarde verdween, na het apostolische tijdperk, kan als redelijk gevolg worden getrokken uit de verslagen

der geschiedenis. Mosheim, een bekend autoriteit in Kerkgeschiedenis heeft het volgende te zeggen aangaande de ingevoerde paganistische veranderingen gedurende de vierde eeuw: — „De Christelijke bisschoppen introduceerden met slechts geringe wijzigingen, in den Christelijken eeredienst, die plechtigheden en instellingen, waarmede vroeger de Grieken en de Romeinen en andere volkeren hunnen eerbied en toewijding jegens hunne denkbeeldige goden hadden getoond; veronderstellende dat het volk meer gereedelijk het Christendom zoude omhelzen wanneer zij zagen dat de plechtigheden, hen door hunne vaders overgeleverd, nog onveranderd te midden der Christenen bestonden, en wanneer zij bemerkten dat Christus en de martelaars geëerd en aangebeden werden op dezelfde wijze als vroeger hunne goden. Er was natuurlijk te dien tijde slechts weinig verschil tusschen den publieken eeredienst van de Christenen en die van de Grieken en Romeinen. In beide bezigde men gelijkelijk schitterende kleeren, mijters, kronen, waskaarsen, bisschopsstaven, processieën, schilderingen, beelden, gouden en zilveren vazen, en talloze andere dingen.”

Van den vorm van den openlijk erkenden eeredienst in de vijfde eeuw, zegt dezelfde autoriteit: — „Overal matigde zich de publieke eeredienst eenen vorm aan, meer op praalvertooning en de bekoring van het oog berekend. Onderscheidene ornamenten werden aan de miskleeren toegevoegd, ten einde de vereering van het volk voor de geestelijke orde te vermeerderen. **** Op sommige plaatsen was het verordend dat den lof van God voortdurend, nacht en dag bezongen zoude worden, de zangers elkander zonder onderbreking opvolgende; alsof het Allerhoogste Wezen een welgevallen had in luidruchtigheid en getier, en in de vleierij der menschen. De grandeur der tempelen kende geene grenzen. Schitterende beelden werden er in geplaatst; **** het beeld van de Maagd Maria, haar kind in de armen houdende, nam de meest in 't oog vallende plaats in beslag.”

Orson Pratt, een apostel van de voorgaande eeuw, heeft aangaande het reeds vroege afwijken van de gezaghebbende praktijken van de Kerk, als volgt geschreven: — „De groote afval van de Christelijke Kerk begon in de eerste eeuw, toen er nog geïnspireerde apostelen en profeten in haar midden waren; vandaar dat Paulus, even voor zijn martelaarschap er velen opnoemt, welke „van hun geloof schipbreuk geleden hebben,” en „afgeweken zijn, zich gewend hebbende tot ijdel spreking,” leerende, „dat de opstanding alreeds geschied is;” „zich begevende tot fabelen en oneindige geslachtsrekeningen,” „razende omtrent twistvragen en woordenstrijd, uit welke komt nijd, twist, lastering, kwade nadenking, krakeelingen van menschen die een verdorven verstand hebben, en van de waarheid beroofd zijn, meenende dat de godzaligheid een gewin te zijn.” Deze afval was zóó algemeen geworden, dat Paulus aan Timotheus verklaart, „dat allen die in Azië zijn hebben zich van mij afgewend;” en wederom zegt hij, „in mijne eerste verantwoording is niemand bij mij geweest, maar zij hebben mij allen verlaten;” hij beweert verder dat „er zijn vele ongeregelde en kwaadsprekers, verleiders, dingen leerende die niet behooren, om vuil gewin.” Deze afvalligen wendden zonder twijfel voor zeer rechtvaardig te zijn, „want” zegt de apostel, „zij belijden, dat zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met de werken, alzoo zij gruwelijk zijn en ongehoorzaam, en tot alle goed werk ondeugende.”

JAMES E. TALMAGE IN „ART. DES GELOOFS.”

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
LE GRAND RICHARDS.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

DE GRONINGSCH E CONFERENTIE.

Onder begunstiging van schoon voorjaarsweer werd op Zondag 14 Mei de Groningsche Conferentie gehouden. Alle zendelingen, in Nederland werkzaam, waren tegenwoordig, alsmede vele leden van andere steden. Twee vergaderingen werden gehouden in het gewone vergaderlokaal in het Concerthuis aan de Poelestraat te Groningen, terwijl 's middags een samenkomst plaats had op de Noorder-Begraafplaats aldaar, waar voor tien jaar het stoffelijk overschot aan de aarde werd toevertrouwd van twee zendelingen, gevallen als slachtoffers van een toen heerschende epidemie.

Precies om 10 uur ving de ochtendvergadering aan. Na het zingen van lied 1, werd het gebed uitgesproken door President B. Postma, waarna gezongen werd lied 63.

Pres. J. J. v. Langeveld richtte een kort woord van welkom tot de aanwezigen, waarna Pres. Lee Nebeker van de Amsterdamsche conferentie, het woord verkreeg. In duidelijke bewoordingen zette spreker het doel van de schepping des menschen uiteen, er op wijzende dat God kennis aan Zijn kinderen wil openbaren, in zooverre wij haar kunnen begrijpen. Het Evangelie is ons gegeven om ons te leeren wat kan strekken tot ons tijdelijk en eeuwig welzijn. Spreker dankte leden en vrienden, voor de liefde en hulp, in zijn werk in deze conferentie ondervonden, daar het zeer waarschijnlijk de laatste gelegenheid zou zijn om dit te doen, vóór zijn vertrek naar Zion.

Volgende spreker was Ouderling Borgan A. Anderson. Zijn onderwerp had ten doel aan te toonen, dat in het Evangelie een geest te vinden is, welke in de wereldsche dingen nergens bestaat. De Heilige Geest is de geest der waarheid en door dezelve kan de mensch de waarheid aller dingen weten. Het Boek van Mormon werd aangehaald als zijnde, evenals de Bijbel, vol schoone waarheden. Spreker sprak een woord van dank en vaarwel, daar hij in 't zelfde geval verkeert als de vorige spreker.

Ouderling Walter B. Hanks sprak over de verwoestingen in de laatste dagen. Het visioen van den profeet Joseph Smit dienaangaande was geen inbeelding, maar gegeven tot welzijn van het menschedom. Wij komen alleen om te trachten goed te doen en de menschen opmerkzaam te maken op de waarheden van het Evangelie. Hoe meer wij weten, hoe meer wij het werk Gods zullen waardeeren. Ook deze spreker sprak een woord van dank en afscheid.

Nadat door de vergaderden lied 36 gezongen was, verkreeg Ouderling Rulon J. Sperry het woord. Hij zeide blij te zijn het voorrecht genoten te hebben, uit ouders geboren te worden welke leden waren van de Kerk van Christus. Sprekende over de verschillende stroomingen op godsdienstig gebied, haalde hij onderscheiden schriftuurplaatsen aan, om te bewijzen dat er maar één Evangelie is. Jezus is dezelfde, gisteren, heden en in der eeuwigheid.

Ouderling Wm. Dalebout was de laatste spreker. Hij vergeleek de toestand van heden met den toestand in de dagen van Christus. Hij toonde aan, hoe de Zaligmaker vervolgd werd van de kribbe tot het kruis, hoe ook Johannes de Dooper als offer gevallen was van de wraakzucht van Herodias en hoe ook de apostelen vervolgd werden. Kunnen wij nu verwachten niet vervolgd te worden? Neen, ieder die werken wil in den wijngaard des Heeren, zal vervolging te verduren hebben. Na een sterk getuigenis van het Evangelie en het zendingswerk gegeven te hebben, eindigde spreker. Tot slot werd gezongen lied 170, waarna door Gem.-Pres. J. Aukema met dankzegging geëindigd werd.

De samenkomst op de begraafplaats begon om half drie. Gezongen werden twee verzen van lied 131, waarna met gebed geopend werd door Ouderling Wm. Dalebout. Daarna werden de twee laatste verzen gezongen van hetzelfde lied. Pres. Bakke Postma was de eerste spreker. In ernstige woorden werd door hem voor oogen gesteld, welk een groote opoffering het was, voor de ouders der zendingen, hun zonen te geven voor de zending, niet wetende of zij hen ooit zullen terugzien. Spreker was persoonlijk bekend geweest met hen, wier stof hier rust, en was overtuigd dat zij volhard hadden tot het einde. Zij hadden Amerika verlaten om hunne medemenscheu in liefde te dienen. Zij waren geroepen hun zending voort te zetten in het rijk der geesten.

Hierna verkreeg President Le Grand Richards het woord. Voor een zeer aandachtig gehoor, herinnerde hij de gebeurtenissen welke 10 jaar geleden in de stad Groningen plaats hadden, hoe de pokkenepidemie daar heerschte en deze twee jonge mannen, ver van het ouderlijk huis, als offer vallen deed. Zij waren gekomen met een edel doel, geroepen door de autoriteiten onzer Kerk, om als zendingen werkzaam te zijn in de Nederlandsche zending. Ook spreker heeft hen persoonlijk gekend en geeft getuigenis van de liefde, waarmede zij bezielde waren. Toen de eerste, Ouderling Melvin H. Welker door de vreeselijke ziekte werd aangetast, was het Ouderling Abraham J. Gold die, zichzelf vergetende, niet van het ziekbed wijken wilde, om zijn mede-broeder die liefde te betoonen, die geen vrees kent. Helaas, nadat Br. Welker overleden was, werd ook Br. Gold aangetast met hetzelfde treurige gevolg. En nu zijn we allen hier, om

hunne nagedachtenis te eeren. Met groote waardeering wordt door spreker gewag gemaakt van de welwillendheid, betoond door den burgemeester van Groningen, bij het overplaatsen van het stoffelijk overschot in een daartoe aangekocht graf.

Gemeente-President Jan Aukema van Groningen sprak nog eenige waardeerende woorden ter nagedachtenis van de hier gevallen strijders, en raadde de aanwezigen aan, ook de avondvergadering te bezoeken.

Na een kort woord van Pres. Jacobus J. v. Langeveld, er op wijzende, dat de liefde van het Evangelie zelfs reikt tot over het graf, werd gezongen vers 1, 2 en 4 van lied 33.

Met dankzegging werd geëindigd door Ouderling J. Veenstra. Door alle aanwezigen, waaronder zeer vele vreemdelingen, werd deze plechtige samenkomst met groote eerbied bijgewoond. Een woord van dank mag hier niet ontbreken aan den heer opzichter der begraafplaats, voor de welwillendheid waarmede hij ons ten dienste was.

's Avonds om 6 uur begon de avond-vergadering in het Concerthuis. Gezongen werd lied 6, waarna Ouderling W. Koster van Harlingen met gebed opende. Daarna werd gezongen lied 88, waarvan drie verzen. Alsdan werd een kind ingezegend door President Le Grand Richards. Eerste spreker was de leider zelf. Hij trachtte door eenige voorbeelden uit de natuur te bewijzen, dat er boven de natuur een Schepper stond. Even onmogelijk als het is, dat een huis zichzelf bouwt, even onmogelijk is het dat de aarde en het daarop wonende menschdom uit zichzelf ontstaan is. Als oorzaak, dat door velen het bestaan van God ontkend wordt, wordt door spreker de verwarring op godsdienstig gebied genoemd.

Daarna verkreeg het woord de President van de Arnheemsche Conferentie, D. v. d. Berg. De kerk van Jezus Christus zendt hare dienstknechten uit met een eenvoudige boodschap. Wij weten voor ons zelve dat die boodschap waarheid is. Het Mormonisme geeft een oplossing tot den Bijbel, en waarom wij leven. De meerdere reinheid en gezondheid onder de Mormonen, dan onder andere richtingen, mag als een overtuigend bewijs in dit opzicht beschouwd worden.

Nadat lied 112 gezongen was, werd John. A. Butterworth, secretaris der Ned. Zending, de volgende spreker. Sprekende over openbaring, verklaarde hij hoe God zich op velerlei wijs openbaart. Door profeten, door de Schriften, door de branding Zijns Geestes, door de natuur, enz. enz. openbaart de Heer zichzelf. Gezegend is hij die Gods wil leert kennen en zich aan dezelve onderwerpt. Na getuigenis van de waarheid gegeven te hebben, eindigt spreker, om zijn plaats af te staan aan Zendings-President Le Grand Richards, als laatste spreker. In een gloedvolle rede zette hij uiteen, hoe het menschdom over het algemeen weigert Gods wil te doen. Niettegenstaande roept God de menschen tot bekeering door zijne dienstknechten, door de elementen,

ja zelfs ieder kanonschot dat gelost wordt in den vreeselijken krijg, waaronder het menschdom gebukt gaat, kan beschouwd worden als een roepstem tot bekeering. Er zal geen einde aan deze verwoestingen komen, totdat het menschdom God zoekt. Spreker zegt, dat wij gekomen zijn tot den tijd der wederoprichting aller dingen. We zijn gekomen in die dagen, dat het Evangelie gepredikt moet worden aan alle volken, naties en talen. Spreker vreest niet het oordeel des menschen over zijne prediking, want hij is niet van menschen geroepen, maar hij spreekt volgens den wil van God, en aan Hem is hij verantwoording schuldig. Spr. wees de aanwezigen op de verplichtingen tegenover God, aan wien gehoorzaamheid noodzakelijk was, want er is geen genade genoeg in de gansche wereld, om één mensch te zaligen zonder gehoorzaamheid.

Na een kort woord van dank door den leider, voor de aandacht, dezen dag aan de verschillende sprekers geschonken, werd geëindigd door het zingen van lied 100, en met dankzegging door Pres. J. J. v. Langeveld.

EEN TEGENSTELLING TUSSCHEN DE LEER VAN CHRISTUS EN DE VALSCHE LEERSTELLINGEN DER TWINTIGSTE EEUW.

(vervolg van blz. 160.)

DE LEER VAN CHRISTUS.

Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard. (Matt. 11: 25.)

Niemand kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren.

(Matt. 11: 27.)

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt.

(Joh. 17: 3.)

DE LEERSTELLINGEN DER MENSCHEN.

Wij danken God dat Hij niets aan eenig persoon heeft geopenbaard, wijs of onwijs, voor vele honderden van jaren, maar dat onze wijze en geleerde mannen in staat zijn geweest God te kennen zonder eene openbaring, en dat wij nimmermeer begunstigd zullen worden met iets daaromtrent.

Wij allen in deze verlichte eeuw kennen God, en toch, nòch de Vader, nòch de Zoon heeft eenig ding aan iemand van ons geopenbaard, want wij gelooven niet dat openbaringen thans noodig zijn.

En voor ons zelven kunnen wij niet weten door eenige stellige openbaring in deze dagen, maar zijn afhankelijk van de wijsheid en geleerdheid der menschen.

Ik dank mijnen God allen tijd over u, vanwege de genade Gods, die u gegeven is in Christus Jezus; dat gij in alles rijk zijt geworden in Hem, in alle rede en alle kennis; gelijk de getuigenis van Christus bevestigd is onder u; alzoo dat het u aan geene gave ontbreekt, verwachtende de openbaring van onzen Heer Jezus Christus.

(1 Cor. 1: 4—7.)

Het dwaze Gods is wijzer dan de menschen; en het zwakke Gods is sterker dan de menschen. Want gij ziet uwe roeping, broeders! dat gij niet vele wijzen zijt naar het vleesch, niet vele machtigen, niet vele edelen. Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; en het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niet is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken; opdat geen vleesch zou roemen voor Hem.

(1 Cor. 1: 25—29)

En ik, broeders! als ik tot u ben gekomen, ben niet gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God. Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en dien gekruisigd. En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreeze,

Wij danken den Heere altijd ten behoeve der Kerk in deze dagen, dat haar geene bovennatuurlijke gaven geschonken zijn, en dat zij niet verrijkt is in Christus, noch in de gave der rede, noch in de gave der kennis; noch heeft zij het getuigenis van Jezus (den geest der profetie) op haar bevestigd, en in alle deze gaven staat zij ten achter; ook wacht zij er niet op, of is de komst van den Heer verwachtende; want Hij is eens gekomen, en zal nimmermeer opnieuw komen, tot den grooten en laatsten dag, het einde der wereld.

De wijsheid en de geleerdheid der menschen is beter dan de ingevingen van den Almachtige, want dat is niet langer noodig; want gij ziet uwe roeping, broederen, hoe dat de wijzen, en de geleerden, en de edelen, en de machtigen, in deze dagen geroepen zijn; want wij hebben de zoodanigen gekozen om de dwazen en de onwetenden te beschamen; ja, om te beschamen de onedele dingen der wereld, welke verachtelijk zijn, opdat vleesch in zijne tegenwoordigheid moge verheerlijkt worden.

En wij, broederen, als wij tot u kwamen, kwamen wij met uitnemendheid van woorden, en met de wijsheid en geleerdheid der menschen; en onze toespraken en onze predikatiën waren met schoonschijnende woorden van menschelijke wijsheid; niet in tentoonspreiding van geest en

en in vele beving. En mijne rede en mijne prediking was niet in bewegelijke woorden der menschelijke wijsheid, maar in be-tooning des geestes en der kracht; opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der menschen, maar in de kracht Gods. (1 Cor. 2: 1—5.)

Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordend heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was; welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zoo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

(1 Cor. 2: 7—8.)

Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijnen Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.

(1 Cor. 2: 10.)

Want wie van de menschen weet hetgeen des menschen is, dan de geest des menschen, die in hem is? Alzoo weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods.

(1 Cor. 2: 11.)

Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn.

(1 Cor. 2: 12.)

Welke dingen wij ook spreken, niet met woorden, die de menschelijke wijsheid leert, maar met woorden, die de Heilige Geest

macht, want dat is weggedaan; opdat uw geloof niet bestaan zou in de macht van God, maar in de wijsheid der menschen.

Maar wij spreken de wijsheid der menschen in een raadsel, de verborgen wijsheid, welke niemand dan de geleerden kennen; want hadden anderen dezelve gekend, dan zouden zij nimmer onder de noodzakelijkheid zijn gekomen van ons in dienst te moeten hebben om het hun te vertellen.

Doch God heeft door Zijnen Geest ons niets geopenbaard; want de wijsheid en geleerdheid der menschen onderzoekt alle dingen; ja, zelfs de diepten welke noodig zijn voor ons om te weten.

Want wie van de menschen weet hetgeen des menschen is, dan de geest des menschen die in hem is? Evenzoo ook weet niemand de dingen Gods door den Geest Gods in deze dagen, want deze zaken zijn weggedaan, of wel ze openbaren niets meer.

Doch wij hebben niet ontvangen den Geest Gods, maar den geest der wereld, opdat wij geene zekerheid zouden hebben, maar opdat wij er naar zouden gissen, of onze meening ten beste zouden kunnen geven aangaande de dingen Gods.

Welke dingen wij ook spreken, niet in woorden welke de Heilige Geest leert, maar die de wijsheid der menschen onderwijst; want

leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende. Maar de natuurlijke mensch begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden. (1 Cor. 2: 13, 14.)

Niemand bedriege zichzelf. Zoo iemand onder u dunkt, dat hij wijs is in deze wereld, die worde dwaas, opdat hij wijs moge worden. (1 Cor. 3: 18.)

Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid bij God; want er is geschreven: Hij vat de wijzen in hunne arglistigheid; en wederom: de Heere kent de overleggingen der wijzen, dat zij ijdel zijn. Niemand dan roeme op menschen. (1 Cor. 3: 19—21.)

En van de geestelijke gaven, broeders! wil ik niet, dat gij onwetende zijt. (1 Cor. 12: 1.)

Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en eenen ander het woord der kennis, door denzelfden Geest; en eenen anderen het geloof, door denzelfden Geest; en eenen anderen de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest; en eenen anderen de werkingen der krachten; en eenen anderen profetie; en eenen anderen onderscheidingen der geesten; en eenen anderen

de ingeving des Heiligen Geestes is weggedaan. De geleerde echter kan de dingen Gods ontvangen en verstaan door zijn eigen wijsheid, zonder de inspiratie van den Geest; want wie toch zal zoo dwaas zijn te gelooven in gezichten en openbaringen in deze godsdienstige eeuw?

Niemand bedriege zichzelf. Zoo iemand onder u dunkt, dat hij wijs is in de dingen Gods, zoo laat hem trachten naar de wijsheid der menschen, opdat hij verstandig moge zijn.

Want de wijsheid Gods is dwaasheid bij de wereld, dewijl er is geschreven: Laat ons jonge mannen opvoeden voor den geestelijken stand; en wederom: Laat niemand prediken welke voor dat doel niet geleerd is geworden; en in 't bijzonder, ontvang niet iemand die beweert geïnspireerd te zijn.

En van de geestelijke gaven, broeders! wil ik dat gij totaal onwetende zijt, want die zijn niet noodig in dit geslacht.

Aan niemand wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Maar door de geleerdheid der menschen, wordt aan den eenen het woord van wijsheid gegeven; en aan eenen anderen het woord der kennis, eveneens door de menselijke geleerdheid. Aan een anderen het geloof, door denzelfden geest; maar aan niemand de gave der gezondmakingen door denzelfden Geest. En aan niemand het werken van wonderen, en aan niemand profetie, en aan

menigerlei talen; en eenen anderen uitlegging der talen. Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, deelende aan een' iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil.* Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit eene lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzoo ook Christus.

(1 Cor. 12: 7—12.)

Want ook wij allen zijn door éenen Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot éenen Geest gedrenkt. Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele leden.

(1 Cor. 12: 13—14.)

Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft.

(Cor. 12: 18.)

Waren zij alle maar één lid, waar zou het lichaam zijn? Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar één lichaam.

(1 Cor. 12: 19, 20.)

niemand de onderscheiding der geesten, en aan niemand om in vreemde talen te spreken, en aan niemand om talen uit te leggen.

Want zooals het lichaam is samengesteld uit vele deelen, en de kerk zichzelf tegenstaat, geene gaven bezittende, en uit vele secten bestaande, hoewel toch schijnbaar één lichaam vormende, alzoo is de Antichrist.

Want door vele geesten zijn wij allen in vele lichamen (secten) gedoopt, zowel Katholieken, Protestanten, of anderszins maar allen zijn tot eenen geest gedrenkt, namelijk den geest der wereld. Want het lichaam bestaat niet uit eene secte, maar uit vele.

Maar nu heeft de god (dezer wereld) de secten en afdelingen van het lichaam, (de kerken) geplaatst in het stelsel van den Antichrist, zooals het hem behaagde.

Waren zij allen maar éene secte of één lid, waar zou het lichaam zijn? Maar nu zijn zij vele secten, en toch slechts één lichaam, namelijk het lichaam „Babylon” of Verwarring.

(Wotdt vervolgd.)

INHOUD:

De algemeene Conferentie te Salt-Lake-City	blz. 165	Gevolgen van den Afval	blz. 172
Samenkomst van Zendingen en Nederlanders	„ 168	De Groningsche Conferentie	„ 173
Samenkomst der Zendingen	„ 169	Een tegenstelling tusschen de leer van Christus en de valsche leerstellingen der twintigste eeuw	„ 176
Uit ons eigen Zendingveld	„ 170		
't Vernomen Levenswoord	„ 171		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7b Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.